

Ectenie

Zorica Latcu

Pentru ca iubirea noastra sa-nfloreasca,
Alba cum e crinul Bunelor Vestiri,
Pentru ca mladita dragostei sa creasca,
Plina de miresme, dulce de rodire,
Pentru ca din neaua grea de peste iarna
Rod de viata calda iarasi sa legam,
Pentru ca lumina peste noi sa cearna,
Domnului sa ne rugam.

Pentru ca sa-si verse binecuvantarea,
Ca un zvon de vanturi line, peste noi,
Pentru ca in suflet sa-i simtim chemarea,
Cand plecam genunchii, seara, amandoi,
Pentru ca-n iubirea Lui sa ne-mpreune,
Cand, cuprinsi de patimi, Numele-I strigam,
Pentru ca-n vecia Lui sa ne cunune,
Domnului sa ne rugam.

Pentru ca belsugul tarinilor grele
Sa ne faca traiul rodnic si umil,
Pentru ca rasfrangeri din suras de stele
Sa sclipeasca-n lacrimi ochii de copil;
Pentru ca sudoarea sa ne miruiasca
Si-n lumina mortii viata s-o cercam,
Pentru ca din munca pacea sa rodeasca,
Domnului sa ne rugam.

Pentru ca multimea indurarii Sale
Insusi sa-si pogoare pasul catre noi,
Pentru ca sa-I ducem sufletul in cale,
Cu miros de smirna si cu ramuri moi,
Pentru ca-n lumina alb-a diminetii,
Din stransoarea carni sa ne dezlegam,
Si-ntr-un pas sa trecem pragul larg al vietii,
Domnului sa ne rugam.